Sao Paulo

OTO GLORIA: BRAZILIA VA TREBUI SĂ ÎNFRUNTE O PUTERNICĂ „COALIȚIE" EUROPEANĂ

Cunoscutul antrenor *Oto Gloria*, directorul tehnic al echipei *Portuguesa* din *Sao Paulo*, fost antrenor al lui *Benfica* și al selecționatei Portugaliei, și-a petrecut concediul în Europa, unde a și perfectat o serie de jocuri pentru clubul său.

„Europa a declarat război selecționatei Braziliei și va face totul ca să învingă națională noastră" a declarat *Gloria*. Și în continuare el a spus : *„Europenii au asistat cînd noi am cîștigat trei ediții ale „Cupei Jules Rimet" și nu sînt dispuși să ne lase să cucerim prima ediție a „Cupei Mondiale F.I.F.A." Comentariile în vechiul continent sînt de acest gen : „Sîntem dispuși să vedem campioni mondiali Argentina, Uruguay sau oricare altă selecționată. Dar Brazilia nu poate cuceri al patrulea titlu. Am convingerea că se va organiza un adevărat „complot" care să ne împiedice să ajungem în finală".*

Declarațiile lui *Oto Gloria* au făcut senzație, mai ales că ele coincideau cu cele ale antrenorului *Jock Stein*, fost conducător tehnic al selecționatei Scoției, care a spus : *„Am toate motivele să cred că Brazilia nu va cuceri Cupa Mondială. Jocurile sînt pe continentul nostru și este rîndul unei selecționate europene să devină campioană mondială".*

Oto Gloria a mai arătat că, pentru a cuceri titlul, Brazilia va trebui să practice un fotbal superior, astfel ca *„nici un arbitru să nu poată modifica regulamentul"*. Antrenorul a atras atenția asupra altor detalii ale ripostei europenilor : *„Ei pot provoca mici incidente, ca mutarea locului de antrenament în ultimul moment, gălăgie la cantonamente, lucruri care par neînsemnate dar, de fapt, au importanța lor pentru echipa care se pregătește pentru o luptă mare. Faptul că am cucerit definitiv „Cupa Jules Rimet" nu e pe placul europenilor. Din cele trei ediții cucerite, două le-am obținut pe terenurile Americii Latine și una în Europa. Cupa cea nouă e acum poreclită „Cupa Europeană".*

Vorbind despre adversarii Braziliei în grupa a doua, *Oto Gloria* arăta că Scoția practică un fotbal dur, rapid și organizează o apărare puternică. Cînd au pierdut cu 1—0 acel meci de la *Glasgow*, victorie braziliană realizată cu un autogol, scoțienii au fost tare decepționați. Acum vor mult să-și ia revanșa. Al doilea adversar greu va fi Iugoslavia, care, după părerea lui *Oto Gloria*, va învinge Spania. Fotbalul iugoslav e rapid și cu o tehnică foarte bună. *Oto Gloria* ar dori ca selecționata Braziliei să întîlnească Spania al cărui fotbal îl cunoaște bine și care ar fi un adversar mai ușor. Interesul Braziliei este să cucerească primul loc în grupa a II-a.

OTO GLORIA

Vorbind despre jucătorii europeni, antrenorul brazilian este de părere că *Cruyff* este, după *Pele*, cel mai mare jucător din lume. *„Are o deplasare perfectă, driblează bine, șutul lui e puternic și, mai ales, are intuiția golului"*. În ceea ce privește *Italia*, părerea antrenorului e clară : *„Se află într-o condiție mai bună ca în 1970"*. Pentru *Oto Gloria* selecționata R. F. Germania e o echipă puternică, singura care are șanse mari să concureze Brazilia la cucerirea Cupei. *„În trei ediții, echipa gazdă a fost învinsă. Am fost noi învingătorii. De astă dată, recunosc, va fi mai greu căci R. F. Germania parcurge o fază favorabilă, avînd jucători excelenți ca Beckenbauer, Netzer, Müller"*.

PEDRO VILLA

Bologna

SUCCESELE LUI VINICIO...

Cînd, la începutul sezonului, direcția tehnică a lui *Napoli* a fost încredințată lui *Vinicio*, hotărîrea a găsit părerile totalmente împărțite. De o parte, presa, care opina că noul antrenor nu are încă suficientă experiență spre a conduce o echipă de prima categorie. De cealaltă, mulțimea suporterilor napolitani care l-a primit cu căldură pe *Vinicio*. De ce această unanimă acceptare din partea focoșilor suporteri napolitani ? Pentru că ei își aminteau de zilele cînd *Luis Vinicius de Menzes*, mai bine cunoscut sub numele de *Vinicio*, apărea în atacul lui *Napoli* și înscria multe goluri care însemnau victorii pentru „albaștri". *Vinicio* e născut la *Belo Horizonte* (Brazilia) la 28 februarie 1932 și a ajuns în Italia în sezonul 1955, cu echipa *Botafogo*, aflată atunci în turneu în Europa. Calitățile lui l-au făcut repede observat și, chiar din toamna lui 1955, se va găsi în centrul liniei de atac al lui *Napoli*. Etapa următoare a fost *Lanerossi Vicenza*. Aici, el a înregistrat probabil, cea mai merituoasă parte a carierii sale, jucînd patru campionate consecutive, apărînd în 116 partide și înscriind 61 de goluri. Succesul „leului", cum îl supranumiseră napolitanii și cum îl alintau și suporterii lui *Lanerossi* a fost de o asemenea proporție încît *Helenio Herrera* a dorit să-l ia la *Internazionale*. Dar chiar și proverbiala vitalitate a brazilianului începea să slăbească. La *Internazionale* n-a mai înregistrat succesele din precedentele sale escale. Apare de numai opt ori în formația negru-albaștrilor și marchează, o tempora !, numai un singur gol ! Dar va mai avea sfîcnire, tot sub culorile lui *Lanerossi*, unde își va încheia cariera la 36 de ani apărînd în ultimele 25 de partide și marcînd ultimele sale șapte goluri.

Apoi, *Vinicio* se dedică meseriei de antrenor, acestei meserii dificile și pline de riscuri. În stagiunea 1968—69 îl vom găsi la *Internapoli*, pentru ca în următoarea să preia conducerea clubului de divizia B, *Ternana*. Momentul de mare afirmare al său e ediția 1971—1972 cînd aduce pe *Brindisi* în divizia C pentru ca, în sezonul următor, să o ridice în liga a doua. Această ascensiune record cu formația lui l-a impus făcîndu-i pe conducătorii lui *A.C. Napoli* să-i încredințeze conducerea tehnică a primei formații.

Cînd a preluat această dificilă misiune, *Vinicio* a declarat : *„Entuziasmul faimos al napolitanilor mă încurajează, dar îmi produce, în același timp, și multă teamă"*. Modul cum A.C. Napoli a demarat demonstrează că voința de a se impune a tînărului antrenor nu-i o simplă dorință a lui. Chiar dacă între timp „albaștrii" au mai domolit ritmul, startul lor rămîne unul din cele mai bune din întreaga istorie a clubului napolitan. Antrenor cu mult curaj și cu idei inovatoare *Vinicio* declara zilele trecute următoarele : *„Chiar dacă realizările noastre nu mai sînt așa de spectaculoase ca la începutul campionatului, cred că am reușit să atingem un bun randament colectiv și că dacă voi avea ocazia să mai lucrez încă două campionate cu actualii mei elevi, vom fi în stare să realizăm un vis al orașului de la poalele Vezuviului : cucerirea titlului de campioni"*.

CESARE TRENTINI

Vinicio (stînga) și centrul său atacant Clerici

Carnet extern

CELE 70 DE PUNCTE ALE LUI LEEDS

In momentul în care a terminat cea de a 25-a partidă fără eșec în campionatul englez, **Leeds** stabilea un nou record al primei ligi insulare. Precedentul fusese realizat în ediția 1899—1900 de către **Sheffield United** care nu cunoscuse înfrîngerea timp de 23 de etape. Iată, deci, că **Leeds**, această nu tocmai simpatizată echipă a fotbalului englez, reușește un veritabil record al secolului, o cifră pe care a îmbunătățit-o între timp. Totuși, managerul său, **Don Revie**, rămîne reținut în aprecieri : **„E o frumoasă cifră, dar nu știu dacă vom reuși să obținem la sfîrșitul campionatului doborîrea propriului nostru record, cel din ediția 1968-69, cînd am terminat campionatul cu numai două înfrîngeri. Nivelul campionatului e pretențios și ambițiile partenerelor noastre se dublează atunci cînd ne întîlnesc".** Tehnicianul englez se gîndește la cifra de 67 de puncte acumulate în ediția pe care o amintește și în care echipa lui a terminat cu un avans de 6 puncte asupra lui **Liverpool.** Alți componenți ai caravanei, așa de fericită actualmente, cea din fruntea campionatului englez, cum este **Bremner,** doresc cu tot dinadinsul numai cifre-record : **„Aspirăm să realizăm cel puțin 70 de puncte pentru ca, într-adevăr, recordul nostru să fie îmbatabil pentru multe decenii de acum înainte".** Cum formația condusă de **Don Revie** realizează un excelent echilibru între acumulările din deplasare și cele de acasă precizarea lui **Bremner** pare mai aproape de adevăr decît optimismul prudent al conducătorului tehnic.

Suita-record a lui **Leeds** cîștigă valențe suplimentare dacă ne gîndim că, în actualul campionat, lotul său a înregistrat o veritabilă avalanșă de accidentări care au făcut ca în trei din partide **Leeds** să nu poată prezenta nici măcar jumătate dintre titularii săi ! În ultimele săptămîni, veritabila sa infirmerie s-a golit și rămîne de văzut dacă, aliniind garnitura de internaționali, fruntașa campionatului englez va fi capabilă să forțeze cifrele absolute pînă la limite într-adevăr greu de atins.

În comentariile ziariștilor londonezi, dedicate parcursului excepțional de pînă acum al lui **Leeds,** întîlnim o pronunțată amărăciune pe care unii, mai puțin discreți, o dezvăluie : în „11"-le de bază al liderului apar nu mai puțin de cinci scoțieni — portarul **Harvey**, apoi jucătorii de cîmp **Bremner, Lorimer, Jordan** și **Eddy Gray** — cei care se vor alinia și în „11"-le reprezentativei la **Weltmeisterschaft.** Ceea ce — spun unii — nu produce prea multă dispoziție englezilor

Eftimie IONESCU

PE MARGINEA UNUI EXPERIMENT ÎN CAMPIONATUL U.R.S.S.

● MĂSURA DESFIINȚĂRII MECIURILOR NULE ARE PARTIZANI DAR ȘI CRITICI SEVERI ●

Ediția 1973 a campionatului de fotbal al **U.R.S.S.** poate fi socotită pe drept cuvînt ca una ieșită din comun. După cum își mai reamintesc cititorii, anul trecut în campionatul unional au fost desființate rezultatele de egalitate. Reamintim cîteva amănunte legate de acest fapt. În cazul în care după 90 de minute de joc, tabela de marcaj arăta un rezultat de egalitate, echipele executau serii de cîte cinci lovituri de la 11 metri, iar echipa care înscria un număr mai mare de goluri era declarată învingătoare. Spre deosebire de o victorie normală cotată cu două puncte, în cazul unei victorii în urma loviturilor de la 11 metri se acorda echipei învingătoare numai un punct. De asemenea, dacă după terminarea seriei de cinci lovituri de la 11 metri egalitatea persista, echipele continuau să execute lovituri de la 11 metri pînă cînd se ajungea la o ratare. Acest experiment a fost în vigoare anul trecut fiind aplicat în categoriile superioare ale campionatului.

Care a fost scopul urmărit de autorii acestui experiment ? În primul rînd îmbunătățirea productivității atacurilor și micșorarea partidelor terminate nedecis. Înainte de a vorbi despre rezultatele acestei experiențe vom sublinia că în anul 1973, numărul partidelor terminate, după timpul regulamentar de joc, la egalitate a fost de 66. În anul 1971 ele au fost 90, iar în anul 1972, rezultatele de egalitate s-au înregistrat într-un număr de 76 de partide. Cele mai bune rezultate realizate, după executarea loviturilor de la 11 metri, le-au înregistrat **Kairat Alma-Ata** (10 puncte din 11) și **Dnepropetrovsk** (8 victorii din 9). Jucătorii **Babenko** și **Tellinger,** de la echipa **T.S.K.A. Moscova** au înregistrat un succes de sută la sută înscriind 9 și respectiv 7 goluri din lovituri de pedeapsă. Portarii care au reușit să facă cel mai bine față acestor lovituri de la 11 metri au fost : **Ordabaev** (Kairat) și **Pilgui** (Dinamo Moscova), primul apărînd 13 penaltyuri, iar cel de al doilea 11.

Și acum să vedem cum este comentat acest experiment, de către specialiștii sovietici. Adepții experimentului declară că lupta a devenit mai aprigă, a scăzut numărul remizelor. În schimb **Nikita Simionan,** conducătorul tehnic al echipei campioane — **Ararat Erevan** — nu este de acord cu această părere. El a întocmit o statistică pe care a prezentat-o forurilor de specialitate. Din acestea rezultă că numărul jocurilor de egalitate oscilează de la an la an, fără a ține seama dacă există sau nu vreun stimulent în lupta pentru victorie. Astfel, în anul 1955, cînd în campionat participau doar 12 echipe, s-au înregistrat 37 de rezultate de egalitate. Această cifră Simionan o compară cu următoarele ediții ale campionatului cînd numărul participantelor era tot de 12 : 1956 — 40 de egalități ; 1957 — 37 ; 1958 — 37 ; 1959 — 27.

Antrenorul **Nikolai Glebov** scrie în legătură cu aceasta : **„Experimentul nu și-a dat roadele, dovada cea mai bună fiind faptul că a scăzut numărul golurilor. Reiese că, pentru a mări pofta de goluri, e nevoie de alți factori, de îmbunătățirea calităților individuale ale jucătorului, de îmbunătățirea jocului colectiv".**

De altfel și oficialii din cadrul federației de specialitate subliniază faptul că această măsură a fost luată experimental. **Lev Zenecenko,** din cadrul federației de fotbal a U.R.S.S. a declarat : **„Noi am anunțat că sezonul 1973 a fost experimental ! Era necesar să vedem cum se va solda această încercare și am ajuns la concluzia că folosirea acestor reguli la rezultatele 1—1, 2—2 sau 3—3 nu-și au rostul. Cea mai bună dovadă în acest sens o constituie faptul că în primele etape, campioana U.R.S.S. din anul 1972, Zaria Voroșilovgrad a jucat foarte bine cele două partide susținute în deplasare, la Tbilisi și Erevan, realizînd : 1—1 și respectiv 2—2. Totuși nu a acumulat nici un punct deoarece atacanții săi n-au transformat toate loviturile de la 11 metri. Deci, cu toate că a jucat la nivelul echipei gazdă n-a realizat nimic".**

Dar cum se va proceda în cazul unui rezultat de egalitate fără goluri ? **Nikita Simionan** are temeri că, în cazul în care experimentul va fi folosit în aceste cazuri, iar după executarea primei serii de lovituri de pedeapsă, în caz de egalitate, se va atribui un punct echipei oaspe, ar avea de asemenea un efect negativ. Și după cum declară **Simionan,** toți antrenorii echipelor din liga superioară sînt contra continuării acestui experiment, ei fiind de părere că această reformă aduce prejudicii jocului în sine.

Să începi să execuți lovituri de la 11 m după un joc de 90 de minute care te-a vlăguit din punct de vedere psihic nu-i nici o plăcere. Nervozitatea în rîndul jucătorilor este foarte mare, duce la greșeli. Oboseala, nervozitatea au jucat un rol principal în comiterea de inexactități din finalul de meci. Caracteristic este faptul că printre cei care au ratat asemenea lovituri au fost jucători foarte buni cum ar fi căpitanul echipei Zaria, **Juravliov,** căpitanul lui Zenit Leningrad, **Sadrin,** centrul atacant al echipei Dinamo Moscova, **Kozlov,** mijlocașul echipei Spartak Moscova, **Bulgakov,** și alții. Într-o situație și mai dificilă se aflau portarii. Deasupra lor atîrna „sabia lui Damocles" și poate tocmai starea lor psihică a făcut ca ei să nu mai poată evolua anul trecut la cel mai bun nivel. Chiar și portarul echipei **Dinamo Moscova, Vladimir Pilgui,** care a primit trofeul revistei **„Ogoniok",** fiind socotit cel mai bun portar al anului, n-a evoluat nici el la cel mai bun nivel, comițînd o serie de greșeli pe care în mod normal nu le făcea.

Acestea sînt opiniile lui **Alexandr Soșkin** apărute în corespondența sa din revista **„Gol"** din **Praga.**